

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1993/23
20.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сатновац, председника већа, Сање Пејовић и Драгане Марчетић, чланова већа, у парници по тужби тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Илић, адвокат из Смедерева, Вука Караџића 9/17, против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Богојевић, адвокат из Београда, Аце Јоксимовића 75/12, одлучујући о жалбама парничних странака, изјављеним против пресуде Основног суда у Смедреву П 1900/19 од 19.5.2022. године, у седници одржаној 20.3.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедреву П 1900/19 од 19.5.2022. године у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Смедреву П 1900/19 од 19.5.2022. године, тако што се обавезује тужилца АА из ... да туженима ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ... солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 220.500,00 динара, у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиле и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедреву П 1900/19 од 19.5.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је тужилца по основу државине несметане дуже од 50 година, како лично, тако и преко правних претходника, стекла право својине на делу кп ... КО ..., воћњак I класе од 75 м² и то на делу, који почиње од тачке 1, која представља крај бетонске ограде и иде ка југоистоку линијом, која представља спољну ивицу бетонске ограде у дужини од 17,43 м до тачке 2, одакле наставља у дужини од 0,21 м до тачке 3, па у дужини од 0,13 м до

тачке 152117, које се налазе на тремеђи између кп ..., ... (улица ...) и ... и истовремено поклапа са спољном ивицом бетонске ограде, па скреће са северозападу линојом која представља катастарску границу између кп ... и ... у дужини од 17,76 метара до тачке 11, након чега скреће ка северу у дужини од 0.01 м до тачке 1, одакле опис и почиње, у укупној површини од 1 м², што су тужени дужни да признају у трпе, а ова пресуда има служити тужилима за упис у катастар непокретности.

Ставом другим изреке, обавезана је тужилима да туженима на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 162.000,00 динара.

Тужилима је против наведене првостепене пресуде благовремено изјавила жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени су против решења о трошковима поступка садржаном у ставу другом изреке првостепене пресуде благовремено изјавили жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 386 у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр.72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да је жалба тужилима неоснована, а жалба тужених основана.

У поступку пред првостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, а неосновано се жалбама указује на битну повреду поступка из тачке 12. ове законске одредбе. Изрека пресуде је јасна и разумљива, није противречна изнетим разлозима о битним чињеницама, пресуда садржи јасне и потпуне разлоге, који су међусобно сагласни и непротивречни садржини изведених доказа, те се законитост и правилност пресуде могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилима је као купац са ТТ као продавцем закључила уговор о купопродаји непокретности оверен пред Општинским судом у Смедереву Ов 173/2003 од 25.3.2003. године, у ком уговору је наведено да је продавац ванкњижни власник кп ... кућа к.бр.... са кућиштем и двориштем у улици ... од 03.39 ари и кп ... виноград до куће од 01.76 ари, уписано у ЗКУЛ ... КО ... (стари премер), односно кп ... воћњак у улици ... у површини од 3.61 м² и кп ... зграда у површини од 00.88 м² КО ... (нови премер), а на основу правноснажног решења о наслеђивању. Према уговору продавац продаје непокретности, а купац исте купује у виђеном стању и то део непокретности која је у фактичкој државини продавца, а што је овлашћени геометар премеравањем и омеђавањем на лицу места приказао у скици права раграничења од 24.3.2003. године, која је саставни део уговора, у мерама и границама како је наведено у уговору. Неспорно је да је након што је извршен процес конверзије државне својине у приватну својину на кп ... КО ... у ЛН ... КО ..., уписано право приватне својине у корист тужених са уделима од по 1/4 идеална дела.

Према налазу и мишљењу вештака геодетске струке Верице Тасић према фактичком стању на терену, зид тужилима се пружа правцем северозапад-југоисток између кп ... и кп ... почев од детаљне тачке 4 и иде у дужини од 17.38 метара до

детаљне тачке 3, што је на скици представљено црвеном бојом, а катастарска међа између кп ... и кп ... је представљена црном бојом. Зид који је зидала тужиља, а који се налази на делу кп ... налази се у оквиру мера и граница које су одређене чланом 2. означеног уговора о купопродаји. Код детаљне тачке 4 постоји заузеће од 0.02 м на штету кп ..., а код тачке 3 заузеће износи 0,03 м на штету исте парцеле, а целом дужином по врху зида постоји окапница ширине 0.04 м. Вештак је мишљења да су измерена заузећа занемарљива у односу на дозвољено одступање.

Према налазу и мишљењу вештака геодетске струке Ивана Ђирковића, не може се поуздано утврдити да ли је ограда коју је тужиља озидала постављена на истом месту како је то било одређено чланом 2. означеног уговора о купопродаји јер у уговору нису садржани потребни подаци за тачно одређивање положаја ограде, односно да ли је нова ограда на истом месту на којем је била и стара ограда.

Према исказу сведока ЕЕ, који је 2003. године био ангажован од стране тужиље као мајстор да изведе зидарске радове и постављање нове ограде, стара ограда од лаког материјала је уклоњена и постављена је бетонска ограда, пошто је прво ископан темељ. За време док су трајали радови нико се није појавио да направи било какав проблем, нова ограда од чврстог материјала сигурно је имала ширину која била веће од ширине старе ограде која је била од лаког материјала, али је тај шири део ишао ка унутрашњости парцеле тужиље.

Према исказу тужиље, саслушане у својству парничне странке, плацеви тужених купљени су од исте особе од које је и тужиља купила плац, а тужена је купопродају обавила посредством Агенције "...". Сећа се да је на лице места излазио геометар и чула је од продавца да је тераса туженог ББ у парцели продавца, као и земљиште испод. Када је плац купила биле су две ограде, али нису биле од чврстог материјала. Она је завршила и доградила ограду на истом месту где је била претходна. Изградње куће и ограде трајало је 156 дана по моделу "кључ у руке". Док су извођени ови радови нико је није спречавао да их изводи.

Према исказу туженог ВВ, саслушаног у својству парничне странке, он у овом крају живи од 1978. године, а плац је купљен 1977. године. Ограда која је на фотографијама је направљена 1980. године, а тужени су купили 3 метра пута и плац у продужетку, а када је направљена стара ограда, остао им је пут ширине 3 метра. Након што је тужиља направила нову ограду, разлика није могла одмах да се уочи, али је приметио када је покушао да камионом уђе у двориште да нова ограда није постављена на месту старе ограде.

Према исказу туженог ББ, саслушаног у својству парничне странке, пут који је раније постојао сада нема 3 метра ширине. Тужени ГГ и ДД, саслушани у својству странке, су изјавили идентично као тужени ВВ и навели су да се голим оком видело да новопостављена ограда није на истом месту где је била стара јер је након постављања ограде остао пут ужи од 3 метра.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одлучио као у изреци побијане пресуде. По налажењу првостепеног суда ниједан од два налаза и мишљења вештака геодетске струке не потврђује тврдњу тужиље да је новоизграђена

ограда на истом месту као и стара, а вештак Иван Ћирковић је био децидан у погледу тога да се то не може поуздано утврдити јер предмети уговор о купопродаји не садржи довољно поуздане податке о томе где је предметна ограда у време купопродаје била тачно позиционирана, те се не може извести поуздан закључак о томе да ли је новоизграђена ограда на потпуно истом месту као и стара, или не. Такође, сви саслушани тужени тврде да је ограда померена приликом изградње, да нова ограда није на истом месту као стара, илуструјући да се више не може проћи камионом, а раније је могло, што је суд прихватио као убедљив навод, који у довољној мери расветљава битне чињенице. Поступање тужиље је супротно савесном поступању код кога стицалац верује да има право да држи непокретност јер изведени докази указују да је тужилца на описан начин присвојила део непокретности (и писмена сагласност парничних странака од 10.8.2009. године), а о којој непокретности је унапред знала да на њу не полаже никакво право. Првостепени суд није прихватио исказ сведока ЖЖ јер ниједан други доказ на његове наводе не указује, а на то нарочито не указују вештаци у својим налазима и мишљењима. Тужилца није у смислу члана 231. ЗПП доказала своје наводе да су испуњени услови за стицање права својине одржајем на делу предметне катастарске парцеле која је у сусвојини тужених, те је њен тужбени захтев одбијен, као неоснован.

Разлоге и закључак првостепеног суда прихвата и овај суд као другостепени.

Супротно жалбеним наводима тужиље, правилно је првостепени суд оценио да у конкретном случају, нису испуњени услови за стицање права својине тужиље на делу предметне катастарске парцеле која је у сусвојини тужених, с обзиром да тужена није савесни стицалац.

Наиме, одредбом члана 20. Закона о основама својинскоправних односа предвиђено је да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем. Право својине стиче се и одлуком државног органа, на начин и под условима одређеним законом. Одредбом члана 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа прописано да законит и савестан држалац непокретне ствари на коју други има право својине стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 10 година, а ставом 4. прописано је да савесни држалац непокретне ствари на коју други има право својине стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година. Чланом 30. истог закона прописано да је време потребно за одржај почиње тећи оног дана када је држалац ступио у државину ствари, а завршава се истеком последњег дана потребног за одржај (став 1), да се у време потребно за одржај урачунава и време за које су претходници садашњих држаоца држали ствар као савесни и законити држаоци, односно савесни држаоци (став 2). Чланом 72. истог закона прописано је да је државина савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова (став 2), а квалитет савесности се процењује према субјективном уверењу држаоца да ли му је познато или је према постојећим околностима могао бити познато да ствар коју држи није његова, односно да припада неком другом. Имајући у виду утврђено чињенично стање, које није доведено у сумњу жалбеним наводима тужиље, државина тужиље није подобна за стицање права својине на спорном делу предметне кат. парцеле по основу одржаја, како је то правилно закључио првостепени суд.

Жалбени наводи тужиље да је предметни део непокретности стекла на основу

уговора су без утицаја на донету одлуку. Наиме, правилном оценом изведених доказа у смислу члана 8. ЗПП првостепени суд је нашао да предмети уговор о купопродаји не садржи довољно поуздане податке о томе где је предметна ограда у време купопродаје била тачно позиционирана, те се не може извести поуздан закључак о томе да ли је новоизграђена ограда на потпуно истом месту као и стара или не.

Осталим жалбеним наводима тужиље не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде у ставу првом изреке, па ти жалбени наводи нису посебно образлагани.

Из наведених разлога, применом члана 390. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке пресуде.

Међутим, побијано решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке, није донето правилном применом члана 150, 153, 154. и 163. ЗПП, па је исто преиначено, на основу члана 401. став 1. тачка 3. ЗПП и туженима, које заступа исти адвокат, имајући у виду опредељени захтев за трошкове, признати нужни и неопходни трошкови овог поступка у укупном износу од 220.500,00 динара и то за састав једног образложеног поднеска, који је био потребан ради вођења парнице у износу од 21.000,00 динара, заступања на шест одржаних рочишта у износу од по 25.750,00 динара, заступања на једном неодржаном рочишту у износу од 15.000,00 динара, као и трошкови вештачења у износу од 30.000,00 динара, све према важећој Адвокатској тарифи, имајући при томе висину опредељених трошкова, као и да је пуномоћник тужених заступао 4 странке (основни износ трошкова се увећава за 150%). У конкретном случају, трошкови превоза пуномоћника тужених, не припадају туженима јер се ради о трошковима који су проузроковани избором тужених да ангажују адвоката ван седишта поступајућег суда и не могу пасти на терет тужиље, односно не ради се о нужним и неопходним трошковима у овој парници.

Како тужилац није успео са жалбом, а тужени су успели само у делу споредног захтева, одлука из става другог изреке донета је применом члана 153. и 165. ЗПП.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић